

Prof. dr hab. Grażyna Krasowicz-Kupis

**Recenzja dorobku oraz osiągnięć naukowych
dr Magdaleny Formanowicz
w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora
habilitowanego**

Sylwetka naukowa

Dr Magdalena Formanowicz zdobyła wykształcenie psychologiczne w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej (obecnie Uniwersytet Humanistycznospołeczny). Uzyskała stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie psychologia w roku 2010 w Instytucie Psychologii PAN, na podstawie wyróżnionej pracy pt. „Rola kontekstu w powstawaniu asymetrycznych ocen odległości. W poszukiwaniu wyjaśnienia asymetrii w spostrzeganiu odległości Ja-inni.” (promotor prof. dr hab. Jerzy Karyłowski).

Doświadczenie zawodowe i naukowe Habilitantki jest bardzo bogate. Związana była z Uniwersytetem Humanistycznospołecznym SWPS (gdzie obecnie pracuje na stanowisku adiunkta), z Uniwersytetem Mikołaja Kopernika (lata 2018-2020), z Uniwersytetem w Bernie (trzy pobyty Post-Doc w latach 2012-2018) a także z Uniwersytetem Surrey (2018-2019). Umożliwiło jej to realizację projektów badawczych o charakterze międzynarodowym w różnorodnych zespołach naukowych. Jednocześnie w każdym ze wspomnianych miejsc podejmowała wiele zadań dydaktycznych, a także organizacyjnych.

Opinia na temat habilitacyjnego osiągnięcia naukowego

Za swoje główne osiągnięcie naukowe dr Magdalena Formanowicz uważa „prace badawcze poświęcone badaniu języka jako kluczowego czynnika w kształtowaniu,

wyrażaniu, przekazywaniu i podtrzymywaniu osobistych i kulturowych przekonań” a zwłaszcza „znaczenia języka w rozumieniu zjawisk psychospołecznych.” Podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego przez Panią dr Magdalena Formanowicz są dwa cykle artykułów.

Cykl A dotyczy językowych markerów sprawczości, zaś cykl B pokazuje inne ważne w opinii Habilitantki publikacje, tworzące spójny zbiór a dotyczące czynników wspierających zmiany językowe na przykładzie języka równościowego. Cykl B potraktuję jako osiągnięcie dodatkowe, skupiając się na cyklu A ze względu na to, że w stopniu wystarczającym spełnia ono wymagania ustawowe związane z ubieganiem się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego na podstawie cyklu publikacji (Ustawa z dnia 20 lipca 2018, Prawo o szkolnictwie ..., rozdz. 3, art. 219, p.2b).

Analiza formalna osiągnięć naukowych

Cykl A „Językowe markery sprawczości” składa się z 4 artykułów opublikowanych w latach 2017-2021 w wysokopunktowanych czasopismach indeksowanych w bazie JCR, których średni IF wynosi 3,4, a łączny 13,7. Dwa z nich zostały opublikowane w *European Journal of Social Psychology* (2017, 2019), po jednym odpowiednio w *Social Psychology* (2021) oraz *Social Psychological and Personality Science* (2020).

W przypadku trzech artykułów dr Formanowicz jest pierwszą autorką, przy czym w tekście „Verb intergroup bias: Verbs are used more often in reference to ingroups than outgroups” autorką jedyną. Udział Habilitantki w powstawaniu wspomnianych artykułów jest wiodący i kluczowy, obejmujący opracowanie pomysłu badawczego, projektowanie badań, wykonanie i opis analizy badań, zazwyczaj także napisanie pierwszej wersji tekstu oraz jego rewizję.

W cyklu B „Czynniki wspierające zmiany językowe, na przykładzie języka równościowego” Habilitantka przedstawiła 4 artykuły opublikowane w latach 2013-2016, wszystkie w czasopismach z bazy JCR, o łącznym wskaźniku IF 14.62 (średni 3,65).

Dwa z nich zostały opublikowane w *Frontiers in Psychology* (2015, 2016), po jednym w *European Journal of Social Psychology* (2013) i *Journal of Mixed Methods Research* (2016). W trzech tekstach dr Formanowicz jest pierwszą i wiodącą autorką, odpowiedzialną za opracowanie pomysłu badawczego, projektowanie i prowadzenie badań.

Warto wspomnieć, że w okresie po doktoracie, czyli od roku 2010 dr M. Formanowicz opublikowała 13 artykułów poza wymienionymi wyżej (w sumie 21 tekstów). Daje to IF łącznie w wysokości 51,31 (dane z roku 2021). Artykuły niemal wyłącznie były publikowane jako efekt badań w zespołach międzynarodowych, w dwóch przypadkach Habilitantka jest jedynym autorem tekstu.

Liczba cytowań dla tekstów dr Magdaleny Formanowicz w bazie Google Scholar wynosi 518, zaś w bazie Scopus 246 (bez autocytowań 223). Indeks Hirscha wynosi w bazie Google Scholar h-index= 11, zaś w bazie Scopus – 9.

Analiza czasopism, w których publikuje Habilitantka, oraz wskaźników bibliometrycznych świadczy o tym, że jej dorobek ma charakter międzynarodowy i jest rozpoznawalny. Wysokość wskaźników bibliometrycznych jak najbardziej odpowiada wymaganiom stawianym osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego, zwłaszcza w obszarze nauk społecznych. Biorąc pod uwagę znaczenie czasopism, w których publikuje habilitantka a także podjętą tematykę, można spodziewać się stopniowego wzrostu liczby cytowań w nadchodzącym okresie.

Ocena merytoryczna głównego osiągnięcia naukowego

Odnosząc się do osiągnięcia głównego, cyklu A „Językowe markery sprawczości.” Należy na wstępie zwrócić uwagę na świetnie przygotowany autoreferat, w którym Habilitantka precyzyjnie przedstawia cel badań i jego bogate merytoryczne uzasadnienie, potwierdzające ważność podjętej problematyki badawczej dotyczącej znaczenia badania sprawczości wyrażonej w języku. Przedstawia także syntezę swoich prac i ogólne konkluzje wpisujące się w planowaną kontynuację badań w zakresie znaczenia języka w rozumieniu zjawisk psychospołecznych.

Jak wspomniałam wcześniej, cykl A obejmuje 4 artykuły odnoszące się do badania językowych markerów sprawczości. Autorka formułuje autorski model gramatyki społecznej, przedstawiony w tekście Formanowicz, M., Roessel, J., Maass, A., & Suitner, C. (2017). Verbs as linguistic markers of social agency. The social side of grammar. *European Journal of Social Psychology*, 47, 566 -579. Testuje go drogą kolejnych badań i eksperymentów, opisanych ze szczegółami w pozostałych publikacjach. Model gramatyki społecznej zakłada, że czasowniki stanowią tę część mowy, która „prototypowo odnosi się do działań” i niesie z sobą informację o aktywności, a zatem powinny one sprzyjać i wzmacniać komunikowanie sprawczości. Ta kategoria gramatyczna jest nośnikiem informacji społecznych wykraczających poza podstawową semantyczną reprezentację słowa. Autorka określa to zjawisko jako „metasemantyczne oddziaływanie ... na procesy społeczne”.

Pewne moje wątpliwości budzi zastosowanie terminu „Gramatyka” do nazywania opisywanego modelu. Pojęcie to zasadniczo odnosi się do reguł rządzących tworzeniem wypowiedzi językowych, do ich struktury, wychodząc poza pojedyncze składniki, jakimi są na przykład wyrazy/części mowy/zdania.

Prezentując model gramatyki społecznej autorka odwołała się do jego założeń i źródeł, czerpiąc z psychologii społecznej (sprawczość obok wspólnotowości podstawowym wymiarem spostrzegania społecznego) jak i psycholingwistyki (badania nad leksykonem i funkcjami części mowy). W ten sposób mocno ugruntowała powiązanie czasownik-aktywność formułując podstawowe założenie gramatyki społecznej mówiące o tym, iż czasowniki są kategorią gramatyczną pozwalającą na „wyrażanie społecznej sprawczości”. Hipotezę tę dr Formanowicz testowała za pomocą licznych analiz korpusów języka polskiego i niemieckiego oraz serii eksperymentów z różnorodnym układem zmiennych zarówno dotyczących języka (różne części mowy, z różnym poziomem walencji i abstrakcyjności) jak i wymiarami społecznymi - sprawczość vs wspólnotowość.

Zaprezentowała to m.in. w tekście Formanowicz, M., Pietraszkiewicz, A., Roessel, J., Suitner, C., Witkowska, M., & Maass, A. (2021). "Make it Happen!" Verbs as markers of agency increase message effectiveness. *Social Psychology*, 52, 75–89. Wyniki przeprowadzonych badań potwierdzają wspomniane oddziaływanie odnosząc je do efektywności komunikacji i wykazują, że nadawcy komunikatów w formach czasownikowych są spostrzegani jako bardziej sprawczy, a co ważne zjawisko to występuje bez związku z treścią samych komunikatów. Komunikaty czasownikowe jako takie były spostrzegane jako bardziej perswazyjne niż np. przymiotnikowe. Uzyskane rezultaty stanowiły pozytywną weryfikację modelu i wykazały „metasemantyczne powiązanie między społecznym sprawstwem a gramatyczną kategorią czasowników, zarówno w produkcji języka, jak i w konstruowaniu znaczenia społecznego.”

Założenie, iż czasowniki są kategorią gramatyczną wyrażającą społeczną sprawczość habilitantka weryfikowała także w kontekście odwzorowywania relacji międzygrupowych, opierając analizy o dane z korpusów języka angielskiego z różnych kontekstów i różnych krajów anglojęzycznych (tekst autorski Formanowicz, M. [2020]. Verb intergroup bias: Verbs are used more often in reference to ingroups than outgroups. *Social Psychological and Personality Science*, 11, 854–864). Wykorzystała do tego celu ciekawą metodologię (funkcja automatycznego znakowania części mowy *Constituent Likelihood Automatic Word-tagging System* – CLAWS7), wykazując, że w każdym z wariantów badania grupa własna reprezentowana przez osoby badane była częściej opisywana za pomocą czasowników, w porównaniu do sposobu opisywania grupy „obcej”. Wyniki te stanowią potwierdzenie międzygrupowej asymetrii czasownikowej, która „koncentruje się na sprawczości, wymiarze percepcji społecznej, która odgrywa kluczową rolę w relacjach międzygrupowych”.

Habilitantka poszukiwała także w swoich pracach narzędzia badawczego, które umożliwiłoby dokonanie pomiaru sprawczości w tekstach poprzez analizę jej treściowych reprezentacji (tekst Pietraszkiewicz, A., Formanowicz, M., Gustafsson Sendén, M., Boyd, R. L., Sikström, S., & Sczesny, S. [2019]. The big two dictionaries: Capturing agency and communion in natural language. *European Journal of Social Psychology*, 49, 871–887).

W efekcie wypracowano autorską metodę pomiaru sprawczości, a przy okazji także wspólnotowości, z wykorzystaniem słowników LIWC (*Linguistic Inquiry Word Count*), która „identyfikuje językowe przejawy konstruktyw psychologicznych poprzez zliczanie w próbkach języka naturalnego takich słów, o których wiadomo, że są powiązane z danym konstruktem.” Stworzenie narzędzia objęło cztery badania, które miały na celu stworzenie słowników sprawczości i wspólnotowości, walidację tychże słowników z wykorzystaniem istniejących LIWC, testowanie trafności zbieżnej i różnicowej oraz możliwości zastosowania nowopowstałych narzędzi. Badania wykazały, że obydwa słowniki są przydatnymi i skutecznymi narzędziami do pomiaru nasilenia treści sprawczych i wspólnotowych w języku naturalnym, co otwiera dalsze szersze możliwości badawcze.

Podsumowując, artykuły zebrane w części A demonstrują spójny program badawczy, bazujący na autorskim modelu teoretycznym, zogniskowany wokół językowej reprezentacji sprawczości. Prezentują oryginalne rozwiązanie problemu naukowego.

Przygotowany autoreferat zwraca uwagę doskonałą strukturą i przejrzystością, mimo złożonych treści, które przedstawia. Przedstawiono założenia teoretyczne, powstały model, jego weryfikację oraz wnioski z tego cyklu badań, przechodzące od razu w szczegółowy program badań, które aktualnie są realizowane przez Habilitantkę lub będą prowadzone najbliższej przyszłości, a które nie doczekały się na razie publikacji wyników.

Na podstawie autoreferatu oraz analizy projektów badawczych, które aktualnie realizuje Habilitantka, wyraźnie zarysowują się także jej dalsze plany badawcze. Co warto szczególnego podkreślenia, analiza jej dokonań przekonuje, że z pasją kontynuuje i doskonali prace dotyczące badania roli języka jako czynnika istotnego dla kształtowania, wyrażania, utrzymywania i komunikowania osobistych i kulturowych przekonań. Kontynuacja badań dotyczy m.in. poszukiwania odpowiedzi czy czasowniki i rzeczowniki są odmiennie przetwarzane ze względu na swoją przynależność gramatyczną. Ponadto Habilitantka interesuje się metasemantyczną funkcją czasowników w przetwarzaniu informacji, zakładając, że jeśli chodzi o części mowy z grupy rzeczowników, przysłówków i czasowników odnoszące się do Ja, te ostatnie będą przetwarzane

w sposób uprzywilejowany. Oczekuje, że uwidoczni się to także w porównaniu z wszystkimi częściami mowy odnoszącymi się do innych osób (spoza Ja).

Wydaje się, że w przedstawionej analizie i dyskusji wyników można byłoby zastanowić się nad rolą odrębności kulturowych i językowych, które mogą modyfikować założenia gramatyki społecznej w językach innych niż polski czy niemiecki. Innym zagadnieniem, które zainteresowało mnie z perspektywy psychologii klinicznej, jest pytanie o stałość czy uniwersalny charakter ustaleń dotyczących pewnych funkcji języka w rozumieniu zjawisk psychospołecznych odnośnie grup osób, które mają problemy różnego rodzaju w budowaniu i wykorzystywaniu systemu językowego. Nawiążę tutaj przykładowo do zaburzenia neurorozwojowego jakim jest tzw. DLD, czyli rozwojowe zaburzenie językowe (*developmental language disorder*), bowiem w jego przypadku raportowane są najczęściej (głównie w badaniach anglojęzycznych) problemy z wykorzystaniem właśnie czasowników. Zastanawia mnie, czy może to mieć zatem, w świetle wyników badań dr Formanowicz, związek z najogólniej rozumianym funkcjonowaniem psychospołecznym tych osób – np. ich poczuciem sprawczości czy też sposobem, w jaki są spostrzegani przez innych w kontekście tego wymiaru. Oczywiście te kwestie stanowią pewien sygnał do dyskusji z Habilitantką, pokazując jak inspirujące zarazem mogą być dokonania jej i współpracowników.

Analizując dokonane przez dr Magdalенę Formanowicz podsumowanie jej prac przedstawione w autoreferacie, nie mam najmniejszych wątpliwości, że realizuje ona konsekwentnie, systematycznie i z nieukrywaną pasją postawione sobie cele związane z poznawaniem znaczenia języka w rozumieniu zjawisk psychospołecznych.

Dodatkowe osiągnięcia naukowe

Dodatkowe osiągnięcia naukowe dr Magdalena Formanowicz zaprezentowała między innymi w cyklu artykułów B, który zatytułowała Czynniki wspierające zmiany językowe na przykładzie języka równościowego. W autoreferacie dotyczącej tej części Habilitantka nie przedstawia spójnej koncepcji czy modelu. Mamy raczej do czynienia z esejem na temat dyskryminacji i wykluczania kobiet w powiązaniu z językowymi

formami gramatycznymi opisującymi pełnione przez nie role, gdzie dominuje głównie rodzaj męski. Na bazie tego typu analiz pokazuje powstanie języka równościowego jako odpowiedzi czy przeciwdziałania skutkom wykluczania kobiet. Ma on symetrycznie reprezentować kobiety i mężczyzn poprzez neutralizację (usunięcie wszelkich odniesień do płci) lub feminizację (stosowanie tzw. feminatywów). Autorka podjęła tematykę badania czynników, które mogą przyspieszać lub hamować proces wprowadzania języka równościowego. Przeanalizowała jednostkowe konsekwencje stosowania żeńskich form językowych. Uwzględniła ryzyko aktywizacji stereotypu płci oraz poglądy polityczne - konserwatyzm sprzyja preferowaniu tradycyjnych męskich form nazw zawodów (tekst Formanowicz, M., Bedyńska, S., Cisłak, A., Braun, F., & Szczesny, S. [2013]. Side effects of gender-fair language: How feminine job titles influence the evaluation of female applicants. *European Journal of Social Psychology*, 43, 62-71). Zajmowała się także analizą stosowania żeńskich form językowych w samookreślanu się kobiet, na przykładzie zawodu psychologa (tekst Formanowicz, M., & Szczesny, S. [2016]. Gender-fair language and professional self-reference: The case of female psychologists in Polish. *Journal of Mixed Methods Research*, 10, 64-81.)

Na szczególną uwagę w przypadku tego badania zasługuje bardzo ciekawa i przemyślana metodologia, oparta o triangulację metod do analiz językowych. W kolejnych artykułach zostały przedstawione badania pogłębiające analizy wcześniejsze i stanowiące kontynuację podjętej tematyki (teksty Szczesny, S., Formanowicz, M., & Moser, F. [2016]. Can gender-fair language reduce gender stereotyping and discrimination? *Frontiers in Psychology*, 7, 25. oraz Formanowicz, M. M., Cisłak, A., Horvath, L. K., & Szczesny, S. [2015]. Capturing socially motivated linguistic change: how the use of gender-fair language affects support for social initiatives in Austria and Poland. *Frontiers in Psychology*, 6, 1617).

Na dorobek naukowy Habilitantki składa się także zaangażowanie w różne formalne projekty badawcze. Pani dr Magdalena Formanowicz po uzyskaniu stopnia doktora była wykonawcą lub ekspertem w wielu grantach, do których należą m.in. Extra Grant i Grant Seedcorn przyznawane przez European Association of Social Psychology czy

Grant Szwajcarskiej Fundacji Nauki. Jako współpracowniczka realizowała także granty Beethoven-2 NCN oraz grant James S. McDonnell Foundation.

Natomiast funkcję kierownika projektu pełniła w Grancie Seedcorn przyznawanym przez European Association of Social Psychology pt. *In search of the social side of grammar*.

Otrzymała także Stypendium Rządu Szwajcarskiego – Swiss Government Excellence Post-Doc Scholarship (2013) oraz Stypendium SCIEEX, Scientific Exchange Programme NMS-CH (2012/11-204-1) – realizacja badania *Power of language or language of power. The cross-linguistic investigation of advantages and disadvantages of language feminization*.

Aktualnie realizuje jako kierownik dwa granty Opus 14 i Opus 19 NCN oraz współkieruje z dr Fabio Fasoli grantem Collaborative Research Project przyznanym przez European Association of Social Psychology pt. *When voice interplays with the message. Linguistic strategies to counteract voice-based stereotyping and discrimination*.

Udział w tak wielu grantach, w tym głównie międzynarodowych jako wykonawca, współpracownik i kierownik stanowi niezbity dowód na wysokie kompetencje habilitantki w zakresie współpracy naukowej w zespole oraz kierowania zespołami badawczymi, także międzynarodowymi.

Pani dr Magdalena Formanowicz jest aktywnym uczestnikiem konferencji naukowych, przede wszystkim międzynarodowych. W ciągu ostatnich 10 lat zaprezentowała swoje badania na około 30 z nich. Warto w tym zbiorze wskazać jedno wystąpienie plenarne (Uniwersytet w Padwie) oraz 11 wystąpień na zaproszenie – m.in. w Instytucie Psychologii PAN, Uniwersytecie Humanistycznospołecznym SWPS, Uniwersytecie w Padwie, Uniwersytecie Stanforda w USA i wielu innych. Aktywność konferencyjną Habilitantki oceniam zatem bardzo wysoko.

Dr Formanowicz była powoływana jako recenzent artykułów naukowych w ponad 20 czasopismach indeksowanych w bazie JCR, m.in. *British Journal of Social Psychology*, *European Journal of Social Psychology*, *International Journal of Health Planning and Management*, *International Journal of Psychology*, *Journal of Community & Applied Social Psychology*, *Journal of Experimental Social Psychology*, *Journal of Language and Social Psychology*, *Socqaiat Psychological Bulletin*, *Social Psychology* i innych, co wskazuje że jej

kompetencje eksperckie w obszarze psychologii są doceniane na arenie międzynarodowej.

Podsumowanie

Biorąc pod uwagę wynik oceny osiągnięć Pani dr Magdaleny Formanowicz zgłoszonych do oceny oraz uzyskanych po otrzymaniu stopnia naukowego doktora, dokonanej zgodnie z art.219 ust. 1 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym z dnia 20 lipca 2018, w odniesieniu do obszaru nauk społecznych oraz ocenę osiągnięcia naukowego pt. „Językowe markery sprawczości.” wskazanego przez Habilitantkę zgodnie z artykułem 219 ust.1 punkt 2 jako osiągnięcie naukowe uważam, że stanowi ono znaczący wkład w rozwój psychologii. Tym samym stwierdzam, że przedstawiony do recenzji łączny dorobek naukowy Pani dr Magdaleny Formanowicz spełnia wymogi stawiane Habilitantom.

Prace mają charakter eksperymentalny, prezentują wyniki szeregu badań stanowiących spójny, ale też wielowątkowy program badawczy. Problematyka badawcza została w cyklu określona w sposób oryginalny i mieści się w obszarze dyscypliny psychologia, prezentując zarazem interdyscyplinarny charakter wiążąc psycholingwistykę, psychologię społeczną, socjolingwistykę i lingwistykę,

Informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę

W obszarze działalności dydaktycznej dr Magdalena Formanowicz prowadziła zajęcia dydaktyczne z zakresu psychologii społecznej, metodologii i statystyki na uniwersytetach SWPS oraz Surrey.

Na Uniwersytecie Humanistycznospołecznym SWPS prowadziła moduł naukowy dla studentów. W rezultacie prowadzenia seminariów dyplomowych wypromowała niemal 20 absolwentów na 3 uniwersytetach – SWPS, Surrey i w Bernie.

W Surrey opracowała wspólnie z dr Fabio Fasoli autorski program dotyczący języka w psychologii społecznej. Była organizatorką i prowadzącą letnią szkołę *European*

Association of Social Psychology (2020). Prowadziła gościnne wykłady na Uniwersytecie w Padwie.

W zakresie działalności organizacyjnej dr Formanowicz koordynowała na Uniwersytecie w Surrey studencki program staży badawczych, wdrożyła także system umożliwiający studentom udział w badaniach naukowych.

Na Uniwersytecie Humanistycznospołecznym SWPS współtworzyła Plan Równości Płci. Jest także zaangażowana w Centrum Badań nad Relacjami Społecznymi.

Jest członkiem organizacji *European Association of Social Psychology* oraz *Society for Personality and Social Psychology*.

Jeśli chodzi o działalność popularyzatorską, Habilitantka ma niewielki dorobek, skupiający się na kilku tekstach opublikowanych w latach 2012-2014, a dotyczących głównie tematyki związanej z językiem równościowym.

Podsumowanie i konkluzja – ocena osiągnięcia naukowego

Dokonując syntezy przedstawionych wcześniej charakterystyk dorobku dr Magdaleny Formanowicz można sformułować **jednoznacznie pozytywną opinię dotyczącą Jej osiągnięć naukowych.**

Cykl publikacji dotyczących językowych markerów sprawczości spełnia kryteria stawiane osiągnięciu naukowemu będącemu podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia, co potwierdza analiza formalna i merytoryczna.

Dorobek naukowy dr Magdaleny Formanowicz jest zogniskowany wokół dobrze określonej problematyki. Wyróżnia go spójność i dobre wyodrębnienie obszaru, który konsekwentnie jest eksplorowany przez Habilitantkę.

Osiągnięcie naukowe w postaci cyklu artykułów „Językowe markery sprawczości.” stanowi znaczny wkład w rozwój psychologii. Udział autorki w prezentowanych publikacjach jest wiodący i kluczowy.

Dr Formanowicz charakteryzuje się imponującą aktywnością naukową realizowaną w kilku instytucjach naukowych – Uniwersytecie Humanistycznospołecznym SWPS, Uniwersytecie w Bernie, Uniwersytecie w Surrey oraz w Padwie. Jest uznanym na świecie ekspertem w podejmowanej przez siebie tematyce.

Habilitationka ma doświadczenie w pracy zespołowej międzynarodowej i w kierowaniu zespołami.

Oznacza to, że **dokonania dr Magdaleny Formanowicz odpowiadają w pełni wymaganiom stawianym w związku z ubieganiem się o stopień doktora habilitowanego** w świetle art. 219 ust.1 pkt. 2. Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a zatem z przyjemnością **rekomenduję dorobek dr Magdaleny Formanowicz jako podstawę do nadania jej stopnia doktora habilitowanego.**

G. Kneżewska-Kupis

Lublin, 28 lipca 2022

